

Invalidsforsørgelses Beløb, der beregnes saa vidt muligt i Overensstemmelse med de i nærværende Lov indeholdte Regler, bestemmes ved Finantsloven.

§ 12.

I Henseende til Fastsættelsen i ethvert enkelt Tilfælde af de i de 3 næstforegaaende Paragrafer omhandlede Invalidsforsørgelser samt disses Vedbliven og Ophør bliver at forholde efter de øvrige Bestemmelser i denne Lov, forsaavidt de efter Forholdenes Bestaafenhed passende derpaa kunne anvendes.

2det Kapitel.

Forsørgelse af Enker.

§ 13.

Enker efter Invalider og dem, der ere dræbte eller dødelig saarede under Tjenestens Udførelse eller døde af en ved Tjenesten paadragen Sygdom, have paa lignende Maade som deres afdøde Mænd og iøvrigt under de nedenfor anførte nærmere Bestemmelser Afgang til Forsørgelse af Invalidefonden, forsaavidt de dertil ere trængende.

§ 14.

Enker, hvis Egtefællæ først er indgaaet, efterat deres Mænd havde paadraget sig den Legemsbeskadigelse eller Svagthed, paa Grund af hvilken de maatte affædiges af Tjenesten, ere udelukkede fra Forsørgelse, medmindre Manden oppebar Forsørgelse som Invalid af 1ste Afdeling. Under ingen Omstændighed kan Forsørgelse tilstaaes de Enker, hvis Egtefællæ er indgaaet efter Mandens 60de Aar eller paa hans Dødsleie, eller hvis Egtefællæ var aldeles ophævet inden Mandens Død.

Eventuelt tilføies: Enker efter Børnepligtige af Linien have ikke Afgang til Forsørgelse.

§ 15.

Enker efter Personer af Underbefalingsmændenes og de Meniges og de med dem Eigestillede's Klasser, der ere dræbte eller dødelig saarede under Tjenestens Udførelse, eller ere døde af en ved Tjenesten paadragen Sygdom, kan der, forsaavidt som de have Afgang til Pension eller Understøttelse efter Pensionsloven, som Invalideforsørgelse gives et Tillæg til deres Pension eller Understøttelse, der bringer denne op til den Størrelse, som den ifølge Mandens Tjenestegrad ved hans Død vilde have faaet, naar den beregnedes efter 40 Aars Tjenestetid. Hertil kan der efter Omstændighederne og Bestyrelsens Skøn yderligere gives et Tillæg af indtil 100 Kroner, ligesom Invalideforsørgelsen for saadanne Enker, der ikke have Afgang til Pension eller Understøttelse efter andre Lovbestemmelser, fastsættes af Bestyrelsen, saa vidt muligt i Overensstemmelse med de i denne Lov fastsatte Regler.

Enker efter Invalider af de nævnte Klasser, saavel som Enker efter Invalider, hvis Forsørgelse er bestemt efter tilsvarende Regler (jfr. § 11), kunne af Mandens Invalideforsørgelse beholde indtil $\frac{1}{4}$, naar han var Invalid af 1ste Afdeling, indtil $\frac{1}{2}$, naar han var Invalid af 2den Afdeling og indtil $\frac{1}{2}$, naar han var Invalid af 3de Afdeling.

Enker efter de i § 10 ommeldte Personer have, naar Mændene ere blevne Invalider eller ere faldne eller dødelig saarede under Tjenestens Udførelse eller ere døde af en ved Tjenesten paadragen Sygdom, Afgang til en Forsørgelse af indtil den samme Sum, som de vilde have erholdt i Pension, dersom deres Mænd havde været pensionsberettigede.